

broeders en gedachte
aandanken aan Da
begrepen ze, dat hij
ent of iets van dien
maar door, zoo het
in hoofdwerk, waarbij
t middelpunt stond,

hoe allen, die, toen
de bladen verschenen,
gathie, door dezelfde

een vergadering werd
urgeden uit verschil-
Sikkel gearbeid had,
inwezig waren, kwam
e tot uiting,
een fonds te stichten,
om zooveel mogelijk
id van Da Sikkel, en
zijn naam ook voor
toeken zou, hoe het
atrooid in den naam
baar is gebleven,
u uit zulk een fonds
l de uitgave van ver-
en aantal grootere
na den dood van Da
alle werden gevonden,
an worden getracht,
te, doch uitverkochte
o nieuw uit te geven,
erking komende arti-
chisten te doen her-

lerde plaats door zulk
poogd, het werk van
rt te zetten, dat steun
gave van geschriften,
et de verklaring van
komstig de Gerefor-

veel geld kosten zal,
daarvoor niet slechts
eerd, maar ook ons
ekenden met vertrou-
n U te vragen: wil
annes Cornelis
bovengenoemde doel,
ote bijdrage toezeggen
15den October, aan
ardam, Allard Pierson-

mité:
OSHEIDE, Amsterdam
a, Zantvoort
Amsterdam
SHIDE, Amsterdam
ardam
rdam
Heemstede
Utrecht
Schiedam
venhage
ravenhage
jlaart (Fr.)
ggraafmaer

plan lijkt ons uit-
om van harte aan.
Dr. H. H. K.

tel.

TE TOEKOMST EN DE
— Rotterdam 1920.
— de vrouw is het
g door Da. SIKKEL,
den.
en daad van pietet
dire nalatenschap van
ter pers te zenden en
verricht waarmee hij
voren op den dank
en in wat zijn vader

nu in druk vastge-
aan waarde, wijl het
hoeft aan verhelde-
de groote toekomst,
heden al meer ont-
an de vrouw in die

oger waarde, omdat
dering tracht te geven
ord.
van deze «lezing»
den zien het verstaan,
en van de groote
der «vrouw» in die

t heden.
en door den wereld-
g van verwoesting
gekomen, alle levens-
rderving.
e trekken, maar toch
e duidelijk uitkomt,

24:6-8 wordt daarna
zouden de «teekenen»
u, «dat het einde nu
s volgen moet in de
et van Christus.»

«De volle tegenstelling
rist en den Christus».
» (Openb. 13:14;
24:21-31).
elling tusschen den
s komt ook die tus-
manicpeerde wereld-
Christelijke leven».
chenwereld de eigen-
ten volle branden

ster eeuw is dan ook
jken en vreeselijken
en al staat het ook
lig verband, ook als
r meerdere voorgin-

wereldondergang, we
een nieuwen tijd, van

ten van idealistische
ds licht leeft en
zien dan ook een

s, 10-13).
nu reeds heenwijst,
a van het vrouwen-
g over tot: de vrouw
enleven reeds heen-

wijst in kleding en gedrag, in vrijheid van
beweging, in bekleeden van allerlei maatschap-
pelijk beroep en deelen ook aan het Staats-
leven, wordt dan in bijzonderheden beschreven,
op p. 13-15.

In deze beweging naar de groote toekomst
van het saamleven, moet nu door Christenen,
zoo mannen als vrouwen, «voor het *waarschijne*
recht en de eer en de plaats van de vrouw, en
voor het nieuwe maatschappelijke vrouwen-
leven, naar de heilige beginselen, worden
«gemaakt, gepleit en gewerkt».

«Ep», zoo schreef SIKKEL, «ook mijn woord
is hier voor dit vrouwenleven» (p. 16).

Bij wat in die groote toekomst «de Vrouw»,
of het «nieuwe, het vrijgemaakte vrouwenleven»,
zijn zal, doet zich een tegenstelling op.

Een tegenstelling, die, zoo SIKKEL, haar zag,
zich typeerde in het *twesleerle vrouwenleven*, dat
zij vinden in de OPENBARING (p. 16-21).

Met het eene, «de Hoer» uit Openb. 17 en 18,
teekent ons de Schrift «het groote wereldrijk
der eene menscheid in de periode der volen-
ding, het Babylon der Voleniging, — en in het
andere «de Bruid des Lams», uit Openb. 19,
de *waarschijne* Gemeente van den Heere Jezus
Christus in den voleniden wereldstrijd» (p. 19).

«Het vrouwenleven», schreef SIKKEL, «typeert
hier heel het twesleerle leven in de menschen-
gemeenschap, maar het doet daarmee «stellig
ook uitkomen den twesleerle grooten, overgrooten
invloed van het vrouwenleven in de wereldvol-
eniging» (p. 19).

En in verband met «het vrouwenleven in de
toekomst», schreef hij op het einde van dezen
passus, en alroer weer terugkomend op de
«tegenstelling in de «vrouwen-emancipatie»: «De
geestelijke tegenstelling tusschen de wijding aan
den Heere naar zijn Woord, en de wijding aan
het onheilge wereldbeelden, moet dan ook
in het opkomende nieuwe maatschappelijke vrou-
wenleven aanstonds gelden, gevorderd en be-
vorderd worden; en die geestelijke tegenstelling
moet voor ons, Christenen, de *keur* van ons
oordeel over het nieuwe optreden der vrouw in
de levensbeweging bepalen» (p. 21).

Met dit «keur» is dan een nieuw of richtsnoer
aangegeven, waarnaar het nieuwe optreden der
vrouw in de samenleving is te beoordeelen.

Alvorens tot die beoordeeling over te gaan
wijde SIKKEL enkele bladzijden aan wat hij
noemde: «het mysterie der vrouw in het men-
schenleven» en waarbij hij het oog had op
«de *verborgheid* die in het hart der vrouw
is en waaruit dan in de groote toekomst zich
zoowel het goede als het kwade zal openba-
ren» (p. 21-30).

De zoeven genoemde *beoordeeling* zet dan
in op p. 30.

«Het nieuw maatschappelijke vrouwenleven
mag en kan het wezen der vrouw, haar *vrouwen-
zijn* niet veranderen noch aantasten».

Het «de gelijke zijn van den man», is een
dwaasheid.

Naar scheppings-ordinantie «hulpe tegenover»
den man, en dat alsoo in de eerste, de primitie-
ve, gemeenschap, is de vrouw «in haar wezen
maatschappelijke». Het schoonst komt dit ma-
schappelijke of sociale uit «in de *echte* innigste
liefdegemeenschap met den man van haar *hart*
en dan «in den echt, in het gezin, in het
moederschap». Hier wordt dan gewezen op «den
geest der *verleiding*, die thans in de vrouwen-
emancipatie doorkwettert; op al wat met de roe-
ping der vrouw naar Gods ordinantie in tegen-
stelling is».

Maar aan de andere zijde «zal de gedachte van
dienstbaarheid der vrouw in knechtelijken zin
overwonnen moeten worden» (p. 32).

Van het zoo actief als passief *kiesrecht* der
vrouw op politiek gebied, blijkt uit deze lezing
dat SIKKEL een voorstander was. Hij achtte het
plicht voor de vrouw van haar stemrecht gebruik
te maken «opdat de menschengemeenschap niet
overgeleverd worde aan hen, die God verzaaken».
En «wat haar verkiezing in Raden en Staten
aangaat», kan en zal die noodig zijn wanneer
ook daar «het leven roept om *Vrouwenraad*».
(p. 34).

Wijl een huwelijk aangaan «bij wijze van
broodwinning of levensverzekering», beneden de
eere der vrouw is, — achtte SIKKEL het goed
en noodig, dat de meisjes zoo opgevoed worden,
dat «hij, — wijl niet alle vrouwen kunnen noch
moeten huwen, — *buiten* het huwelijk met eere
kunnen leven» (p. 35).

Het «hulpe tegenover», wordt hier dan een
breeder strekking gegeven dan enkel van «hulpe
tegenover den man».

«Geen beroep en geen arbeid met eere, waarin
het vrouwelijk leven zich geven kan en wil, zijn
daarom aan de vrouw als medewerkster te ont-
zeggen».

«Zij mag studeren en doceren, kantoorwerk
doen en vak-leiden, schrijven en pleiten» (p. 36).

«Toch», zoo wordt hier aan toegevoegd, «zal
de vrouwelijke eigen keur hier ook onderscheiding
moeten maken. Het hart der vrouw houde zooveel
mogelijk het *huiselijk* leven vast; maar haar
talent en haar kracht moeten ook naar buiten
werken in overeenstemming met haar *hart*. En
haar eer is *teer*».

In verband met de vrijmaking der vrouw
komt ook ter sprake «de plaats en het recht
der vrouw in de *bijzondere Christelijke gemeen-
schap* en in de *Kerk* des Heeren (p. 38).

Bij het eerste gaat het over de vrouw in het
werk der «christelijke barmhartigheid» en worden
dan Evangelie en Zending besproken. Zij
blijve hier ook «hulpe tegenover den man»,
maar daarom juist is haar vrouwelijk mede-
oordeel hier niet uitgesloten».

Wat het tweede betreft: de Kerk, schreef
SIKKEL: «De Dienst des Woords, het Ouder-
lingschap en het Diaconaat behoeven stellig ook
het oordeel der vrouw en haar medewerking;
en de nood, de *welstand* van de ambtsbediening
in de Kerk des Heeren kunnen daarom ook dit
oordeel en deze medewerking der vrouwen ver-
dienen in het *kerkelijk stemrecht* der vrouw».

In het slot van de lezing schreef SIKKEL:
«Groot zal de toekomst worden, en groot het
vrouwenleven in de toekomst. Groot in gewaar
en groot in kwaad. Maar ook zeker groot in
genade voor de vrouw, en groot in zegen door
de vrouw».

En hij eindigt dan met nog eens te verwijzen
naar het twesleerle Vrouwenbeeld ons in JOHANNES
OPENBARING getekend.

Ook wie zich niet in alles wat Da. SIKKEL
omtrent het «Vrouwenraastuk» in zijn lezing
uitsprak, kan vinden, zal toch goed doen met
dit boekje, van even 40 bladzijden, kennis te
maken. In sommige opzichten zal het zijn in-
zicht in dit «probleem» zeker verhelderen, en
in andere opzichten zal het, omtrent eigen meen-
ingen van die SIKKEL afwijkende, zoal
geen wijziging brengen, dan toch tot nadere be-
zinning op de juistheid der meeningen aandrin-
gen.

Wanneer Da. SIKKEL over de «problemen»
sprak was het belangrijk genoeg om naar hem

te luisteren. Ik breng dan ook mijn dank aan
den zoon, die, door het doen-uitgeven van dit
boekje, zijn vader tot zooveel ruimer kring dan
bij diens leven, nog over «de groote toekomst
de vrouw» doet spreken nadat hij gestor-
ven is.

Buitenland.

N.-Amerika. De Interchurch World
Movement van de baan.

De beweging om alle Kerken te doen saam-
werken, ten einde de Christelijke beginselen
weder tot eere te brengen en het werk der in-
en uitwendige zending met kracht aan te vatten,
is ten slotte op een mislukking uitgeleopen.
Sommigen in de nieuwe wereld zijn van oordeel,
dat wanneer de beweging gereorganiseerd werd,
het mogelijk zijn zou om iets goeds te oogsten
uit de ervaring, die verkregen werd ten koste
van zooveel geld en uit de jammerlijke teleur-
stelling voortvloeiende.

Een Amerikaansch predikant heeft de voor-
waarden genoemd en de lijnen aangegeven,
waarop een sterker organisatie kan gegrondvest
worden, waarin tevens daigene duidelijk wordt
aangegeven wat de Interchurch Movement deed
tumelen. Zij luiden aldus:

10. De beweging moet zich geheel buiten
de politiek houden.

20. Zij mag geen hulp vragen van onbekeerde
mensen.

30. Zij moet in de stukken die van haar
uitgaan, een meer geestelijken en schriftuurlijken
toon aanslaan.

40. Zij moet de «amusement business» op-
geven, d. w. z. zij zal niet mogen werken
door middel van het geven van gelegenheid
tot het bijwonen van vernakelijkheden.

50. Zij moet zich zuiveren van de aanklacht,
dat zij een kerkelijke autocratie zoekt te vesti-
gen of dat de beweging daartoe leidt.

6. Zij moet zich ontdoen van niet-evange-
listische leiders, m. a. w. zij behoort geleid te
worden door orthodoxe mannen.

In deze woorden komt helder aan het licht,
waarin de zwakte der beweging gelegen was.
Zou de petroleumkoning Rockefeller, die
miljoenen over had voor de mislukte beweging,
ook deelnemen aan een nieuwe beweging, onder
de bovenstaande voorwaarden? De redenering
bij het ontwerpen van de beweging was: de
oorlog werd door de geallieerden gewonnen toen
er eenheid van actie tegen den vijand ge-
boren werd, daarom moeten de Kerken zich
verbinden om saam op te trekken tegen de
vijanden van het Christendom. Maar zag hij
niet over het hoofd, dat er eerst vereeniging
met den Heere moet zijn, wil men onderling
vereenigen?

WINCKEL.

Officiële Berichten.

Generale Synode van de Gereformeerde Kerken.

7 September 1920.

Middagzitting.

De Westerboek van Eerten brengt proa-
dies uit over het rapport van Deputaten tot de
behatiging van de geestelijke
belangen der Gereformeerden
in Argentinië. Besloten wordt Deputa-
ten dank te zeggen voor hun arbeid en hen te
déchargeeren.

En wat het voorstel van genoemde Part. Syno-
de betreft om de Gereformeerde kerken weer
te verzoeken een collecte te houden ten bate
der Gereformeerde kerken in Argentinië, stelt
uwe Commissie der Generale Synode voor, de
Particuliere Synode van Zuid-Holland ten
Zuiden te machtigen in opdracht der Generale
Synode een collecte uit te schrijven.

Da. Klarhamer brengt proa-dies uit over de
rapporten der kerkvisitatie
op Java en Soemba. Bij de bespre-
king wijst Dr. Offringa op de roeping der
kerken, om toch bij de jonge menschen er op
aan te dringen, zich bewust te wezen van hun-
ne roeping voor de Zending. Er is groot te-
kort aan krachten, vooral in de medische zen-
ding. Aangenomen worden de volgende conclusies:

a. de beide rapporten der visitatie op Java
en Soemba te aanvaarden met dank aan de
broeders voor den in dezen verrichten arbeid
en ook voor de uitnemende wijze, waarop van
dien arbeid aan de Generale Synode rapport is
uitgebracht;

b. met dank aan den Heere hare blijd-
schap uit te spreken over den gezegenden
voortgang en de ontwikkeling van den Zending-
sarbeid, met de beide dat deze arbeid in
toenemende mate bevorderlijk moge zijn aan de
recht van Zijn koninkrijk en dat de broeders
daartoe bij den voortduur mogen worden ge-
sterkt;

c. met nadruk uit te spreken, dat het
schrijvend gebrek aan Zendingarbeiders
krachtig moet spreken tot onze Gereformeerde
predikanten, geneeskundigen, studenten, onder-
wijzers en onderwijzeressen in Nederland
om zich met allen ernst de vraag te stellen,
of niet ook voor hen in Indië een roeping en
taak van 's Heeren wege gelegen is;

d. goed te keuren, dat Deputaten, om re-
denen door hen genoemd, zijn afgeweken van
art. 4 der Regeling voor de visitatie der Zen-
dingsposten op Midden-Java en op Soemba,
door de visitatierapporten niet te laten druk-
ken;

e. de beide visitatie-rapporten op te nemen
onder de bijlagen harer uit te geven Acta.

Ter uitvoering van het sub c. beslotene,
wordt aangenomen een voorstel van Dr. de
Moor om een schrijven over deze zaak te rich-
ten aan de organisaties der Geref. Studenten
en onderwijzers.

Eveneens brengt Da. Klarhamer rapport
uit over het verzoek van den Zen-
dingsstudie-raad om finantie-
len steun. De Synode besluit:

a. aan te benoemen Deputaten voor de
Zending mandaat te geven, om — indien hun
dit noodig en wenschelijk blijkt — uit de
Generale Kas weder eenigen finantieelen steun
te verstrekken aan den Zendingstudie-raad;
en

b. deze bijdragen niet hooger te stellen dan
f 150 per jaar.

Da. Breukelaar leest het advies der Com-
missie over het rapport van de Depu-
taten tot de verzorging van de
verstrooide Gereformeerden in
onze Oost-Indische bezittingen.
De Synode besluit:

1e. de Deputaten voor de geestelijke be-
arbeiding van de verstrooide Gereformeerden in
Ned.-Indië te déchargeeren voor al hun be-
heer;

2e. aan de te benoemen Deputaten ad hoc
op te dragen de Kerken, die nalatig zijn in
het zenden van eene collecte of bijdrage, na-
mens de Generale Synode hiertoe met nadruk
op te wekken.

Eveneens leest Da. Breukelaar het advies
over de bestemming van een gift,
indertijd gegeven voor een post
op de buitenbezittingen. De Synode
besluit:

De gelden, die zijn ingekomen voor de vestig-
ing van een nieuwen post op de Buitenbe-
zittingen, worden bestemd voor den arbeid op
Soemba in deze voege dat:

a. f 2300 zal worden afgedragen aan de
Deputaten voor de Zending op Soemba voor
het tekort der zending;

b. en het resterende zal gebruikt worden
ten behoeve van de oprichting der Opleidings-
school op Soemba.

Ten slotte leest Da. Breukelaar het advies
over het finantieel verslag der
Zending-Deputaten. De Synode be-
sluit:

1e. dankbare waardeering uit te spreken
voor al den arbeid, door wijlen den heer L. G.
Weisz tal van jaren geheel belangeloos ten
dienste van de Zending verricht;

2e. de Deputaten voor de Zending onder
de Heidenen en Mohammedanen te déchar-
geeren voor hun arbeid naar Art. 18, al. 2 der
Zendingsoorde;

2e. aan de heeren De Bruijn, Weisz en F.
D. Theije dank te betuigen voor den arbeid
door hen als quaestoren verricht;

4e. eveneens dank te zeggen aan de Hee-
ren H. v. d. Grampel, H. D. v. Meijerfeldt en
R. C. v. Vulpen voor het nazien van de admi-
nistratie der Generale kas;

5e. nogmaals al de kerken ernstig op te
wekken zich te houden aan de bepalingen, dat
van alle inkomsten van de zending zonder
eenige uitzondering 10 pct. moet worden ge-
stort in de Generale kas der zending;

6e. aan de te benoemen deputaten voor de
zending op te dragen in de plaats van 1e, 2e
en 3e quaestor thans slechts om 1e en 2e
quaestor te benoemen en deze te instrueren;

7e. ter uitvoering van Art. 18 al. 2 der
Zendingsoorde aan de te benoemen Deputaten
voor den Zending dezelfde instructie voor he
behoer der Generale kas te verstrekken als de
vorige Synode aan hare Deputaten gaf (zie
Acta Synode 1902, Art. 130);

8e. aan de te benoemen Deputaten voor de
Zending last te geven, van de voor een «een
nieuw post op de Buitenbezittingen» inge-
komen gelden f 2300 af te dragen voor de
Zending op Soemba en het resterende van
die gelden te gebruiken voor de oprichting
der Opleidingschool te Soemba;

9e. de te benoemen Deputaten voor de
Zending te machtigen desnoodig in de komen-
de drie jaren drie maal een extra collecte van
de kerken te vragen ten behoeve van de Ge-
nerale kas;

10e. aan de te benoemen deputaten voor de
zending in navolging der vorige Generale
Synode, machtiging te verleenen om in geval
van stagnatie in den gang der zaken kasgeld
op te nemen voor rekening van de gezamen-
lijke kerken tot een maximum van f 15000.

Prof. Honig brengt het eindrapport
uit aangaande de zaken der
Zending. Aangenomen wordt het voorstel
der Commissie:

1e. de Synode keure goed alle handelingen
van de Deputaten, voor zoover zij nog niet
door haar behandeld zijn;

2e. de Synode betuige haren warmen dank
aan de Deputaten voor de Zending voor hun
veelomvattenden arbeid;

3e. de Synode déchargeere de genoemde
Deputaten.

Middagzitting.

De Middagzitting wordt aangevangen met
het zingen van Ps. 100: 2.

Da. Koopmans rapporteert omtrent een ver-
zoek van Prof. Dr. G. Antal om een aanbe-
veling voor een collecte ten bate der Honga-
arsche Gereformeerde Kerk
In verband met het reeds genomen besluit te
aanbeveling van de opwekking tot finantie-
len steun door Prof. Sebastien, stelt de com-
missie voor om het verzoek van Prof. Dr. G.
Antal om steun voor de Hongaarsche kerk
voor kennisgeving aan te nemen.

De Synode besluit dienovereenkomstig.

Verder rapporteert Da. Koopmans over he
rapport van Deputaten tot de geest-
elijke verzorging onzer militair-
en, alsmede over een missive van Da. T. J.
Hagen ter zake van deze verzorging.

De Commissie doet de volgende voorstellen
welke na wijziging aldus door de Synode wor-
den aanvaard.

1e. Den Deputaten worde dank gezegd
voor hun veelvuldigen arbeid in het belang
onzer militairen gedurende den mobilisatie-
tijd.

2e. De Synode spreke haar dankbare
waardeering uit aan die kerken, die zoo her-
haaldelijk hare predikanten hebben afgestaan
voor den predikdienst en voorts ook gesteund
hebben met stoffelijke bijdragen.

3e. De Synode wekke de kerken in garni-
zoensplaatsen op, om toe te zien dat de mili-
tair van Geref. huize geen gebruik maken
(geenoudzaak of vrijwillig) van de geestelijke
verzorging van legerpredikanten, die niet zijn
van ons geloof.

4e. De Synode benoeme een vijftal Depu-
taten ter bevordering van den
geestelijken arbeid onder de militair-
en met opdracht:

a. om de kerken te vertegenwoordigen bij
de legerautoriteiten en bij de Hooge Overheid,
betreffende de geestelijke belangen onzer mili-
tairten;

b. om eveneens in overleg met de garni-
zoenskerken en de predikanten aldaar, de vol-
gende Synode te dienen van inlichtingen en
advies betreffende het instituut van legerpre-
dikanten en de houding tegenover dat insti-
tuut aan te nemen, en van een en ander een
half jaar van tevoren mededeeling te doen aan
de kerken;

c. de gelden, die nog in kas zijn, te be-
heeren;

5e. De Synode stelde de missive van Da.
Hagen, gewezen veldprediker, in handen der
te benoemen Deputaten, om met wat hij voor-
stelt winste te doen.

Da. Meijering brengt rapport uit om-
trent een voorstel van de classis 's-Hertog-
enbosch, beoogende een weg aan te wijzen,
waardoor het den kerken mogelijk wordt ge-
maakt, Dienaren des Woords te onder-
houden of te beroepen, zonder dat
het kindertal een bezwaar be-
hoeft te zijn.

De Synode vereenigt zich met de volgende
voorgestelde conclusien:

De Generale Synode, ofschoon erkennende

a. dat het elsch der H. Schrift en van de
Kerkenordering is, dat bij de vaststelling der
traktementen van de Dienaren des Woords re-
kening wordt gehouden met de groote van het
gezin des Dienaars; alsmede

b. dat de tegenwoordige tijdsomstandighe-
den den kerken tot nauwgezette heleving van
dezen elsch tegenover hare Dienaren moeten
nopen;

c. dat, waar de behoeften van het gezin
ons Dienaars, uit oorzaak van het kindertal,
waarmede hij van God gezegend is, een meer-
der inkomen vereischen, dan de plaatselijke
kerk bij machte is te geven, de kerkeraad zich
moet schuldig weten, in den aangewezen ker-
kelijken weg de noodige hulp te zoeken;

besluit evenwel:

op het voorstel van de classis 's-Hertog-
enbosch, om een weg aan te wijzen, waardoor
het den kerken mogelijk wordt gemaakt, Diena-
ren des Woords te onderhouden of te be-
roepen, zonder dat het kindertal een bezwaar
behoeft te zijn», niet in te gaan.

Oudl. Feitsma rapporteert over het rapport
van de archiefbewarende kerk.

Dienovereenkomstig besluit de Synode:

a. den kerkeraad dank te betuigen voor
den arbeid, door hem verricht, en de kerk
van Amsterdam opnieuw aan te wijzen als ar-
chiefbewarende kerk;

b. den kerkeraad te verzoeken een deskun-
dig onderzoek te doen instellen naar de oor-
zaak der vochtigheid in de brandvrije kluis,
en deze, zoo mogelijk, te doen wegneemen.

Da. H. Meijering rapporteert over een voor-
stel van de Part. Synode van Noord-Holland
bedoelende weder contact te zoeken met de
groepen van Gereformeerde belijdenis, die on-
der andere kerkformatie leven. De conclusie
die door de Synode wordt overgenomen, luidt:

De Generale Synode

in aanmerking nemende haar besluit in
zake «uitbouw» van de Belijdenis, en het man-
daat der Deputaten hiervoor aangewezen, be-
paaldelijk wat betreft de voorgenomen corres-
pondentie te dezer zake met Geref. kerkengro-
pen binnen ons vaderland;

sprekt uit, het onder de gegeven omstan-
digheden niet raadzaam te achten, op het
voorstel van Noord-Holland nader in te gaan.

Da. Schweitzer rapporteert over een voorstel
van Dr. Dijk betreffende de wijze van be-
rekening der pensioenen naar art. 13
K. O. voor predikanten die hun 70e levens-
jaar of hun 40e dienstjaar nog niet hebben
volbracht.

Nadat in de bespreking gewezen is op den
noodtoestand, waarin deze Dienaren geraken,
besluit de Generale Synode overeenkomstig het
rapport:

1e. het voorstel van Da. K. Dijk thans niet
in behandeling te nemen;

2e. het voorstel in handen te stellen van de
Deputaten die zullen hebben te overwegen, of
herziening van de Utrechtse regeling voor
de uitvoering van art. 13 K. O., mogelijk en
wenschelijk is;

3e. aan deze Deputaten tevens ter overwe-
ging te geven de vraag of bij de vaststelling
der weduwnepensioenen de Middelburgsche
bepalingen behooren te vervallen, en alle we-
duwen het volle pensioen zullen moeten ont-
vangen;

4e. aan de Deputaten op te dragen hun
rapport aan de kerken toe te zenden.

In zake eenige bezwaarschriften, wordt door
de Synode beslissing genomen.

De Praeses deelt mede, dat als drukker voor
alle rapporten van Deputaten tot aan de Syno-
de van 1923 is aangewezen de heer J. H.
Kok, te Kampen.

Onderscheiden zaken van formeelen aard
worden geregeld.

Aan het Moderamen worden onderscheiden
opdrachten gegeven.

Daarna overgaande tot sluiting van de Syno-
de spreekt de Praeses een woord, waarbij
hij van den terugblik werpt op de zegeningen, die
hij den Heere in deze Synode ontvingen,
op de liefde en eenigheid waarin zij mocht